

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14

**1. Σάββατον. † Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ Η-
ΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.** Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρεί-
ας Καππαδοκίας τοῦ μεγάλου († 379) (Τυπικὸν 1^{ης} Ἰαν. §§ 1-3).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ· κον-
τάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον· ἀπόλυσις «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεν-
νηθεῖς...»*

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», εἰς στίχους 6, ἰδιόμελα 2 τῆς
ἐορτῆς «*Συγκαταβαίνων ὁ σωτῆρ*» (δῖς) καὶ «*Οὐκ ἐπλησύνθη*»
(ἅπαξ), καὶ τοῦ ἁγίου Βασιλείου 3 προσόμοια «*Ὁ ἐπωνύμως
κληθεῖς*» κ.λπ., Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Σοφίας ἐραστής*», Καὶ νῦν,
τῆς ἐορτῆς «*Συγκαταβαίνων ὁ σωτῆρ*».

Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ
ἀναγνώσματα*.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου μετὰ στίχων εἰς τὰ 2 τε-
λευταῖα: α) «*Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς
καρδίας μου σύνεσιν*», β) «*Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν
καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν*», Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Ὁ τὴν
χάριν τῶν θαυμάτων*», Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς «*Οὐκ ἐπλησύνθη*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μορ-
φὴν ἀναλλοιώτως*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτηθηῖναι κα-
ταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
ἡμῶν*».

* Εἴθισται εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς τὰ στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς νὰ
ψάλλωνται τὸ πρωὶ εἰς τὸ μεσονυχτικόν.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «*Μορφήν ἀναλλοιώτως*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Μορφήν ἀναλλοιώτως*».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἶτα τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τὸ ἀποστολικὸν προκειμένον (Τ.Μ.Ε. 1^η Ἰαν. § 2) «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ*» μετὰ στίχου «*Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ σπερέωμα*».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου, «*Ὁ μὴ εἰσερχόμενος*» (ζήτησι τῆ 13^η Νοεμβρίου)· ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «*Ταῖς τοῦ ἱεράρχου*», Καὶ νῦν, «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*», ὁ στίχος «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου*» καὶ τὸ ἰδιόμελον «*Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου*».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεός*» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου μετὰ στίχου «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ*»· ἀπὸ γ' καὶ ς' ὠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ* «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα*» καὶ «*Στίβει θαλάσσης*». Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναριῶν, καὶ ἐν τέλει οἱ δύο εἰρμοὶ τῆς

* Αἱ διπλαῖ καταβασίαι ψάλλονται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν ὡς ἀκολούθως:
 Ὡδὴ α' δεξιός, ἱαμβικὴ α' ἀριστερός.

Ὡδὴ γ' δεξιός, ἱαμβικὴ γ' ἀριστερός, τέλος δεξιός.

Ὡδὴ δ' ἀριστερός, ἱαμβικὴ δ' δεξιός, τέλος ἀριστερός.

Ὡδὴ ε' δεξιός, ἱαμβικὴ ε' ἀριστερός, τέλος δεξιός.

Ὡδὴ ς' ἀριστερός, ἱαμβικὴ ς' δεξιός, τέλος ἀριστερός.

Ὡδὴ ζ' δεξιός, ἱαμβικὴ ζ' ἀριστερός, τέλος δεξιός.

Ὡδὴ η' ἀριστερός μετὰ τοῦ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...*», ἱαμβικὴ η' δεξιός.

Ὡδὴ θ' δεξιός, ἱαμβικὴ θ' ἀριστερός.

Ἀπλούστερον ἄς ἐνθυμῶνται οἱ ψάλλοντες ὅτι εἰς τοὺς εἰρμούς τοῦ α' κανόνος ὁ δεξιὸς ψάλλει τοὺς ἔχοντας περιττὸν ἀριθμὸν εἰρμούς (α', γ', ε', ζ', θ' ὠδῶν) καὶ ὁ ἀριστερός ὡσαύτως τοὺς ἔχοντας ἄρτιον ἀριθμὸν (δ', ς' καὶ η' ὠδῶν), εἰς δὲ τοὺς εἰρμούς τοῦ β' κανόνος συμβαίνει τούναντιον.

θ' ὤδης «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμωτέραν...] Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην...] Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτιμηθεῖς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Μορφὴν ἀναλλοιώτως», «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ὁ τῶν ὄλων Κύριος» (ζήτηι μετὰ τὴν γ' ὤδην). Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: 1^η Ἰαν., «Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς ἔσται» (Κολ. β' 8-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Υπέστρεψαν οἱ ποιμένες» (Λκ. β' 20-21, 40-52).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». [Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε., εἰς τὰ δίπτυχα, μετὰ τὸ «Ἐν πρώτοις μνήσθητι», λέγεται τὸ παρὸν μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου·

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότη, τὸν φωστῆρα τὸν φαεινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.]

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῳ.

Ἀκολουθία τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους

Μετὰ τὸ «Εὐλόγητός ὁ Θεός», ἀπολυτίκια:

τῆς ἑορτῆς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως»,

καὶ τοῦ ἁγίου «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»,

κοντάκιον τῆς ἰνδίκτου, ἦχος δ', πρὸς τὸ «Ὁ ὑψωθεῖς»,

Ὁ τῶν αἰῶνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὄλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σῶζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότη, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ· Λυτρωτά, εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Εὐθύς ἡ δοξολογία (ἐπιλογή στίχων), μεθ' ἣν αἱ ἐξῆς αἰτήσεις τῆς ἐκτενοῦς, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνά ἓν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἐξαιρέσει τῆς ἕκτης αἰτήσεως «ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι», μεθ' ἣν ψάλλουν αὐτὸ ἀνά δέκα ἄμοιβαδὸν τετράκις, πρᾶεῖα τῆ φωνῆ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν:

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος, ὁ ἀναρχος καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὄντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τὸν τε γεγονότα τὸν τε ὄντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμία καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητός σου εἰσελθεῖν, αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἴσοδον ταύτην τῇ θεῖᾳ σου χάριτι εὐλόγησον· ὄμβρους εἰρηνικοὺς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκευάσον· δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ βεβαία τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὀδεύοντας· τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τὴν νεότητα παιδαγωγῆσον· τὸ γῆρας περικράτησον· τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησον· τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε·

τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τῇ ἀγία σου Ἐκκλησίᾳ, ἣν τῇ θείᾳ σου χάριτι καλῶς διαφύλαξον· λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀρχόντων ἡμῶν, ἐνίσχυσον καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτούς τε καὶ τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατὸν· ἐλθέτω ἐφ' ἡμᾶς, Κύριε, ἡ βασιλεία σου, βασιλεία ἀγάπης, χρηστότητας, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν σε τὸν ἐν Τριᾷδι ἄναρχον καὶ αἰώνιον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς «Ἀμήν», ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν, ὡς εἰς τὸν ἔσπερινόν, καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς σήμερον λέγονται εἰς πάσας τὰς τακτικὰς ἀκολουθίας οἱ εἰς τὸ Μηναῖον εὐρισκόμενοι προεόρτιοι ὕμνοι τῶν Φώτων, οἱ τινες ἀναπληροῦν ἐν ταῖς καθημεριναῖς τοὺς ὕμνους τῆς Παρακλητικῆς, δι' ὃ καὶ σχολάζει αὕτη μέχρι τῆς 14^{ης} τοῦ μηνὸς πλὴν τῶν Κυριακῶν.

2. Εἰς τοὺς ἑσπερινούς τῶν προεορτίων ἡμερῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ εἰς τὸ Μηναῖον διὰ τὰ ἀπόδειπνα διώδιοι ἢ τριώδιοι ἢ πλήρεις κανόνες (βλέπε Τ.Μ.Ε., Δεκεμ. 25 § 23), μεθ' οὓς λέγεται τὸ τρισάγιον.

3. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν προεορτίων καὶ τῶν μεθεόρτων καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τυπικὰς διατάξεις» §§ 52-63.

4. Ἀπὸ 2 μέχρι 5 Ἰανουαρίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρμῶι τοῦ α' κανόνος τῶν Θεοφανείων «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα». Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν (καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ τὸ τρισάγιον) ψάλλεται τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τοῖς ῥεῖθροις σήμερον».

2. † ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ τῶν Φώτων (λβ'). Σιλβέστρου Ῥώμης († 335)· Θεαγένους († 320), Θεοπίστου, Σεργίου καὶ Θεοπέμπτου μαρτύρων, Κοσμᾶ (Α') Κων/πόλεως, Γεωργίου τοῦ Ἰβηρος († 1770), Σεραφίμ ἐν Σάρωφ († 1833). Ἦχος βαρὺς· ἑωθινὸν ι' (τυπικὸν Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων §§ 1-3).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Μορφὴν ἀναλλοιώτως», Δόξα, «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· κοντάκιον «Ὁ τῶν ὄλων Κύριος».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ προεόρτια 4 «Προεόρτια ἄσματα...» (2^α Ἰανουαρίου), Δόξα, τὸ προεόρτιον «Ἐρχεται πρὸς Ἰορδάνην», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἰωάννη βαπτιστά...» (ζήτηε τῆ 2^α Ἰαν. εἰς τὸν στίχον τῶν αἰῶν).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλών».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλών».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικία «Κατέλυσας», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλών».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα (ἀλλ' εἰς τὴν α' στιχολογίαν εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΩΘΙΝΟΝ Εὐαγγέλιον (ι') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν, καὶ ὁ προεόρτιος τῆς ἡμέρας «Αἰσθανόμενος τὴν τοῦ Κυρίου» ἄνευ εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ' ὠδῆς μόνον τὸ προεόρτιον μεσῶδιον κάθισμα «Ἀόρατε Θεέ». Ἄφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε»· «Τὴν τιμωτέραν», καὶ ὁ εἰρμὸς «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα».

* Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν, ἂν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου τοῦ ἤχου δὲν ψαλῆ εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἢ εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τοῦ ὄρθρου τῆς Κυριακῆς, τότε λέγεται ὡς θεοτοκίον εἰς τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα τῆς α' στιχολογίας. Ἡ τάξις αὕτη ἀκολουθεῖται καὶ ἐν τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχεῖῳ (Ἡμερ. Οἰκ. Πατρ. ἔτους 1998, σ. 40, καὶ ἔτους 2010, σ. 36 καὶ 531).

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος», τὸ ι' ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα» καὶ τὸ προεόρτιον.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ προσόμοια προεόρτια 4 «Αἱ ἀγγελικαὶ προπορεύεσθε», εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἐρμωνίμ», β) «Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν», Δόξα, τὸ ι' ἑωθινὸν «Μετὰ τὴν εἰς ἄβου κάθοδον», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ὥδης τοῦ προεορτίου κανόνος].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Κατέλυσας», «Ἐτοιμάζου, Ζαβουλὼν» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων (ζητεῖ ἐν τῷ Μηνολογίῳ). Ἀπόστολος Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων, «Νῆφε ἐν πᾶσι» (Β' Τιμ. δ' 5-8)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Ματθ. α' 1-8).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· εἰς τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός» ψάλλεται τὸ «Εἶδομεν τὸ φῶς»· μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Πάντοτε νῦν καὶ αἰεί», ὁ χορὸς τὸν ἀρχαῖον ὕμνον «Πληρωθήτω»*· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

* Τὸ «Πληρωθήτω» ὡς ψάλλεται ἐν Ἁγίῳ Ὁρει καὶ ἀλλαχοῦ·

«Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν, αἰνέσεώς σου Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς, μετασχεῖν τῶν ἁγίων μυστηρίων σου· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῶ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια».

Ψάλλεται ἐν πάσῃ λειτουργίᾳ, τελεία ἢ προηγιασμένη, πλὴν τῆς μεγ. Πέμπτης καὶ τῆς διακαινησίμου ἑβδομάδος. Ἀναφέρεται μεταξὺ ἄλλων εἰς τὰ ἀρχαῖα Τυπι-

3. Δευτέρα (προεόρτια τῶν Φώτων). Μαλαχίου προφήτου (περὶ τὸ 450 π.Χ.), Γορδίου μάρτυρος.

Ἀπόστολος προεόρτιος, Πέμπτης κ' ἑβδ. ἐπιστ. (Φιλίπ. γ' 1-8)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτ. διακαινησίμου (Ἰω. α' 18-28).

Σημείωσις. Λόγω τῆς προσιμότητος τοῦ Πάσχα τοῦ ἔτους 2010 καὶ τῆς ὀψιμότητος τοῦ Πάσχα 2011 εἰς τὰ ἀναγνώσματα τῶν καθημερινῶν δημιουργοῦνται εἰδικῶς δι' ἑφέτος περισσότερα κενὰ ἀπὸ οἰανδήτινα ἄλλην περιπτώσιν. Ὅθεν διὰ τὴν κάλυψιν τῶν κενῶν τούτων εἶναι ἀναγκαῖα ἀποστολικά καὶ εὐαγγελικά ἀναγνώσματα προεόρτια καὶ μεθέορτα τῶν Φώτων. Ὅπου δὲν ὀρίζονται τοιαῦτα εἰς τὰ ἐν χρήσει λειτουργικά βιβλία, ἀνεζητήσαμεν αὐτὰ εἰς τὰ Τυπικά τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἐθω, στηριχθέντες ἐν πολλοῖς εἰς τὸ χφ. 372 (AZ/1) τῆς μονῆς Ἁγίου Παύλου.

4. Τρίτη (προεόρτια τῶν Φώτων). Σύναξις τῶν ἁγίων 70 ἀποστόλων, Θεοκτίστου ὁσίου.

Ἀπόστολος προεόρτιος, παραλειφθεὶς Σαβ. πρὸ τῶν Φώτων, «Οἱ καλῶς διακονήσαντες» (Α' Τιμ. γ' 13-δ' 5)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, παραλειφθὲν Σαβ. πρὸ τῶν Φώτων, «Παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστής» (Μτθ. γ' 1-6).

5. Τετάρτη (προεόρτια τῶν Φώτων). Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρτύρων († 305), Συγκλητικῆς ὁσίας († 350).

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηνιαίῳ τάξιν.

Εἰς τὸν ἔσπερινόν μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ).

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὰ ἀπόστιχα, τὸ τρισάγιον κλπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀπεστρέφετο ποτέ» (ἄπαξ) λέγεται ἢ (μεγάλῃ) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

καὶ τῆς Εὐεργέτιδος καὶ τοῦ ἁγίου Σάββα (διάταξις μεγ. Πέμπτης), εἰς τὰ ἐν χρήσει λειτουργικά βιβλία τοῦ Τριωδίου (ἔκδ. Ἀποστ. Διακονίας, μεγ. Πέμπτη), τοῦ μεγάλου Εὐχολογίου (Βενετίας 1862 ἢ «Ἀστέρος», σ. 159), καὶ εἰς τὰς –ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου– νεωτέρας ἐκδόσεις τοῦ Ἱερατικοῦ καὶ τοῦ Ἐγκολπίου τοῦ ἀναγνώστου).

Μεγάλοι ὥραι. Εἰς τὴν α΄ ὥραν «*Εὐλόγητός ὁ Θεός*», τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὥραι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθύς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὥρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναιῖον (Τυπικὸν 6^{ης} Ἰαν., § 1)· ἀπολυτίκιον «*Ἀπεστρέφετο ποτέ*». Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς γ΄, τῆς ς΄ καὶ τῆς θ΄ ὥρας, ὁ διάκονος θυμῶ [προπορευομένου λαμπαδούχου] τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυματοῦ («*κατζίου*»).

ᾠρα θ΄. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ὥρας ὁ α΄ χορὸς ψάλλει εἰς ἦχον πλ. α΄ Δόξα Πατρὶ, ὁ β΄ Καὶ νῦν, καὶ ὁ ἀναγνώστης ἰστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Ἀποστόλου ὀλόκληρον τὸ δοξαστικὸν «*Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην*» (ὁ πρῶτος στίχος «*Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην...*» καὶ τὸ ἐν τέλει ἡμιστίχιον «*Καὶ δεῦρο στήθι μεθ' ἡμῶν*» ἐπαναλαμβάνονται τρεῖς, οἱ δὲ λοιποὶ στίχοι λέγονται ἅπαξ), καὶ εἶτα ψάλλουν τὸ αὐτὸ δοξαστικὸν οἱ χοροὶ ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Εἶτα ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «*Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*» συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορίαις τὰ τυπικά καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ εὐθύς γίνεται (μικρὰ) ἀπόλυσις. Εἶτα ἐν συνεχείᾳ ἄρχεται

Ὁ μέγας ἐσπερινὸς τῆς ἐορτῆς τῶν Θεοφανείων μετὰ τῆς θείας λειτουργίας τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

«*Εὐλόγημένη ἡ βασιλεία*», ὁ προοιμιακὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς «*Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν*» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Υπέκλινας κάραν*». Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἴλαρόν*»· προκείμενον δὲν λέγεται [Τ.Μ.Ε. σ. 142], ἀλλ' εὐθύς τὰ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ α΄ ἀνάγνωσμα «*Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός*»· μετ' αὐτὸ ὁ α΄ χορὸς τὸ μετὰ τὸ γ΄ ἀνάγνωσμα τροπάριον «*Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ*», τοῦ ὁποίου τὸ ἀκροτελεύτιον «*Ἴνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει*» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β΄ χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ξς΄ (66^{ου}) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β΄ χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «*Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ*» ὀλόκληρον. Εἶτα τὸ ε΄ ἀνάγνωσμα «*Εἶπεν Ἠλίας*»· μετ' αὐτὸ ὁ β΄ χορὸς τὸ μετὰ τὸ ς΄ ἀνάγνωσμα τροπά-

ριον «*Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις*», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ὁποίου «*Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι*» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α΄ χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ἦβ΄ (92^{ου}) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ α΄ χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «*Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις*» ὀλόκληρον. Ἀκολουθεῖ τὸ ζ΄ ἀνάγνωσμα «*Παρεγένετο Νεεμάν*», μετὰ τὸ ὁποῖον «*Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*», «*Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεός*» καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπόστολος: τοῦ ἔσπερινου, «*Ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων*» (Α΄ Κορ. θ΄ 19-27). Εὐαγγέλιον: τῆς θ΄ ὥρας, «*Ἐν ἔτει πεντεκαδεκάτῳ*» (Λκ. γ΄ 1-18).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ ιδιόμελα «*Φωνὴ Κυρίου*» καὶ τελεῖται ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος ἱερέως ὁ μέγας Ἄγιασμός, ὡς εἶθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ τάξιν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἄγιασμοῦ ὁ ἱερεὺς βαπτίζει τρεῖς ἐν τῷ ἡγιασμένῳ ὕδατι τὸν τίμιον Σταυρὸν ὄρθιον, ψάλλων τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς «*Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε*», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀναμίαν· εἶτα ῥαντίζει τὸν λαὸν μετὰ τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος ψάλλων τὸ κοντάκιον «*Ἐν τοῖς ρεῖθροῖς σήμερον*»*. Εἶτα προσέρχεται ὁ λαὸς μετὰ τάξεως, διὰ τὴν ἄγιασθῆ, ἐνῶ ὁ β΄ χορὸς ψάλλει τὸ ιδιόμελον «*Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα «*Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου*» (γ΄)· ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός*».

Εἶδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ νηστεία.

* Τὸ ὡς ἄνω κοντάκιον ἐτέθη συμφώνως τῷ Τ.Μ.Ε.. Κατὰ τὰ ἀρχαῖα ὁμως Τυπικά, εἰς τὸν μέγαν Ἄγιασμόν ψάλλεται τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «*Ἐπεφάνης σήμερον*» καὶ ὄχι τὸ προεόρτιον· ἄλλωστε προηγεῖται τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ Ἄγιασμός τελεῖται πρὸ τοῦ ἔσπερινου τῆς ἑορτῆς.

6. Πέμπτη. † ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα (ἄνευ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα) καὶ τὰ ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων τοῦ ἔσπερινοῦ (ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων), ὡς μὴ ψαλέντα εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν· εἶτα τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» (γ'). Τὰ καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ἐκ νεότητός μου*», τὸ προκείμενον «*Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε*» (γ'), τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου «*Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς*» (Μρ. α' 9-11), ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ἀμφοτέροισι οἱ τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν) ἀνά 4 ἄνευ στίχου, εἰμὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν, ἐν ἐκάστη ᾠδῇ· ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἢ ὑπακοὴ «*Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου*»· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε*» καὶ «*Στίβει θαλάσσης*». Ἀντὶ τοῦ «*Τὴν τιμιωτέραν*», οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς τῶν δύο κανόνων μετὰ τὰ μεγαλυνάρια αὐτῶν· εἶτα οἱ εἰρμοὶ (μετὰ τῶν μεγαλυναρίων) «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν...* Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην...* Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάριον, αἶνοι κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» ἄπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕἰΣΟΔΙΚΟΝ «*Εὐλόγημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς...*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*», κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: 6¹⁵ Ἰαν., «*Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ*» (Τίτ. β' 11-14, γ' 4-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Παράγινεται ὁ Ἰησοῦς*» (Ματθ. γ' 13-17).

Καθεξῆς τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου αὐτοῦ «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν...* Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις· ἀλληλοῦια»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Ἐν Ἰορδάνη», «Πληρωθήτω».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ*. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν εὐθύς τὰ ἰδιόμελα «Φωνὴ Κυρίου» κ.λπ. καὶ τελεῖται ὁ μέγας Ἁγιασμός ὡς χθές. Ἐν τέλει τὸ κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον», μεθ' ὃ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου», «Εὐλογία Κυρίου» καὶ ἀπόλυσις ὡς χθές.

Σημειώσεις. 1) Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς δίδεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως εἰς τὸν λαὸν ὁ μέγας Ἁγιασμός, ἐνῶ οἱ χοροὶ ψάλλουν ἐναλλάξ ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους τὸ τροπάριον τῆς ἡ' ᾠδῆς «Τριάδος ἡ φανερωσις».

2) Ἀπὸ σήμερον καὶ εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας μέχρι τῆς θ' ὥρας τῆς 14^{ης} Ἰανουαρίου ἀπόλυσις λέγεται «Ὁ ἐν Ἰορδάνη ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

7. † Παρασκευή. Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου (τυπικὸν Θεοφανεῖων §§ 5-7 καὶ 37).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνη»· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπολυτικά «Ἐν Ἰορδάνη», Δόξα, «Μνήμη δικαίου», Καὶ νῦν, «Ἐν Ἰορδάνη». Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν Ἰορδάνη ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν..., τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸ ἐν τέλει τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνη».

* Τὸ Μηναιόν, τὸ ἰσχυὸν Τυπικὸν Βιολάκη (σ. 143) καὶ ὅλα τὰ παλαιὰ Τυπικά ὀρίζουν τὸν μέγαν Ἁγιασμόν τῆς σήμερον μετὰ τὸ ἁσματικὸν τρισάγιον τῆς μεγ. δοξολογίας, ἀλλὰ κατὰ σχετικὴν πρόβλεψιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (σ. 143, ὑπόσ. 4), εἰς πλείστας ἐνορίας τελεῖται εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας, διὰ νὰ μὴ γίνεται ἀταξία καὶ πρὸς καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν πιστῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. Τὰ καθίσματα ἐκ δευτέρου. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ α' τῶν Θεοφανείων «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε*» μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*» καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου μετὰ στίχου «*Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*»· ἀπὸ γ' καὶ ς' ὥδης τὰ τοῦ Μηναίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Στίβει θαλάσσης*». Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου (*Τὴν τιμιωτέραν*), ὁ εἰρμὸς καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὥδης τοῦ α' μόνον κανόνος τῆς ἑορτῆς «*Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα*» μετὰ τῶν μεγαλυναρίων (ὡς χθές), εἶτα ἡ θ' ὥδὴ τοῦ Προδρόμου μετὰ στίχον εἰς τὰ δύο πρῶτα τροπάρια «*Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ*», Δόξα, «*Ὁ τοῖς ἄσωμάτοις*», Καὶ νῦν, «*Ὑπὲρ εὐσπλαγχνίαν*», καὶ ὁ εἰρμὸς «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, ... ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν*».

Ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἶνους καὶ δοξαστικά ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς ὡς χθές.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Ἐν Ἰορδάνῃ*», «*Μνήμη δικαίου*», καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Ἀντὶ τρισσαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*» (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.).

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου καὶ τοῦ ἀλληλουαρίου αὐτοῦ– τοῦ Προδρόμου, 7^{ης} Ἰαν., «*Ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ*» (Πρξ. ιθ' 1-8)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον*» (Ἰω. α' 29-34).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «*Ἐν Ἰορδάνῃ*». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Σημειώσεις. 1. Ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 13^{ης} τοῦ μηνός, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ β' κανόνος τῶν Φώτων «*Στίβει θαλάσσης*». Κοντάκιον μέχρι τῆς 14^{ης} τοῦ μηνός τὸ τῆς ἑορτῆς «*Ἐπεφάνης σήμερον*» (βλέπε 6 Ἰανουαρίου).

2. Εἰς τὸν ὄρθρον ἄχρι τῆς ἀποδόσεως πρὸ τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου τὴν μὲν 8^η, 10^η καὶ 12^η τοῦ μηνὸς λέγεται ὁ β' κανὼν τῆς ἑορτῆς τὴν δὲ 9^η, 11^η καὶ 13^η ὁ α' κανὼν αὐτῆς.

3. Ἔως τῆς 13^{ης} Ἰαν. ἐὰν ψαλοῦν ἀντίφωνα εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν, λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου».

8. Σάββατον. Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, Δομνίκης ὁσίας· Κύρου καὶ Ἀττικοῦ πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν μεθεόρτων ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ἀπόστολος: Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα, Κυρ. κζ' ἐπιστ., «Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ» (Ἐφεσ. ε' 10-17)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀνήχθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἔρημον» (Μτθ. δ' 1-11). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ».

9. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὰ Φῶτα (λγ'). Πολυεύκτου μάρτυρος († 295)· Εὐστρατίου ὁσίου (θ' αἰ.). Ἦχος πλ. δ', ἑωθινὸν ια' (τυπικὸν Θεοφανείων §§ 8-10).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ»· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς ἑορτῆς 4, Δόξα, «Κύριε, πληρῶσαι βουλόμενος...» (ζήτηε εἰς τὸ Δόξα τῆς λιτῆς 6 Ἰαν.), Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται» (λιτὴ 6ης Ἰανουαρίου).

Ἀπολυτικά «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Ἀπολύσις «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς...».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχοῦ· τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικά «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐν Ἰορδάνῃ».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς (9 Ἰαν.). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ α΄ τῶν Θεοφανείων (ἄνευ εἰρμῶν) μετὰ στίχον «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ΄ ὥδης τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ μετέορτον μεσῶδιον κάθισμα. Ἀφ' ς΄ κοντάκιον καὶ οἶκος ἀναστάσιμα καὶ τὸ μνηολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Στίβει θαλάσσης»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην...] Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ια΄ ἀναστάσιμον «Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4, καὶ τῆς ἑορτῆς (6^{ης} Ἰαν.) 4 «Φῶς ἐκ φωτός» κ.λπ., μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω», β) «Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω;», Δόξα, τὸ ια΄ ἑωθινὸν «Φανερῶν ἑαυτόν», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφουμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (εἰς μὲν τὸ β΄ «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ἰορδάνη...», εἰς δὲ τὸ γ΄ «Ἐν Ἰορδάνη βαπτιζομένον»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ἐξ ὕψους», «Ἐν Ἰορδάνη», καὶ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου καὶ τοῦ ἀλληλουιαρίου αὐτοῦ– Κυρ. μετὰ τὰ Φῶτα, «Ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις» (Ἐφεσ. δ΄ 7-13)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη» (Μτθ. δ΄ 12-17).

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

10. Δευτέρα. Γρηγορίου Νύσσης († 395), Δομετιανού Μελιτινής († 602)· Μαρκιανού πρεσβυτέρου οίκον. Μεγ. Ἐκκλησίας.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὄρα ἔμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§ 52-63). Ἀπόστολος: μεθέορτος, μεγ. Σαββάτου (Ῥμ. ς' 3-11)· Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Δευτ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 19-22).

11. Τρίτη. Θεοδοσίου ὀσίου τοῦ κοινοβιάρχου († 529).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τοῦ ὀσίου, Παρασκ. β' ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἐστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. ς' 17-23). Καταβασίαι οἱ εἰρμολοὶ «Στίβει θαλάσσης»· «Τὴν τιμιωτέραν». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ» ἅπαξ. Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος: τοῦ ὀσίου, ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ σημειούμενος, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμ. δ' ἐβδ. Μτθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

12. Τετάρτη. Τατιανῆς μάρτυρος († 226)· Εὐθασίας, Μερτίου μαρτύρων († 305).

Ἀπόστολος: μεθέορτος, Πέμπτης διακαιν. (Πρξ. β' 38-43)· Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Ἰανουαρ. 12 (Ἰω. ι' 39-42).

13. Πέμπτη. Ἐρμύλου καὶ Στρατονίκου μαρτύρων († 315).

Συμφάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ῥαϊθῶ ἀββάδων διὰ τὸ ἀποδιδόσθαι αὐρίον τὴν ἐορτὴν τῶν Θεοφανείων.

Ἀπόστολος: μεθέορτος, Πέμ. λε' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. δ' 20-ε' 20)· Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, Τετ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 1-15).

14. Παρασκευή. Ἀπόδοσις τῶν Θεοφανείων. Τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ῥαϊθῶ ἀναιρεθέντων πατέρων.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἐν Ἰορδάνῃ», Δόξα, «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν»· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Εἰς τὴν ἀκολουθίαν ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἐορτῆς (Ἰαν. 6) μετὰ τῶν ἐφεξῆς σημειουμένων διαφορῶν.

Ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἄνευ τῶν ἀναγνωσμάτων, τῆς λιτῆς καὶ τοῦ Ἄγιασμοῦ, ἀλλὰ γίνεται εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, καὶ εἶτα τὰ ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς ὡς εἰς τὸ Μηναιὸν ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ. Ἀπὸ γ' ὠδῆς, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ διὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα «Τὰ ῥεῖθρα ἠγίασας»· ἀφ' ς', μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον τῆς 14¹⁵ τοῦ μηνός. Καταβασίαι διπλάϊ καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ» καὶ κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος· μεθέορτος, Τρ. λγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Πέτρ. γ' 10-22)· Εὐαγγέλιον· παραλειφθὲν Σαβ. μετὰ τὰ Χριστούγεννα (Μτθ. ιβ' 15-21), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικὸν «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις· ἀλληλουία»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Ἐν Ἰορδάνῃ».

15. Σάββατον. Παύλου ὁσίου τοῦ Θηβαίου καὶ Ἰωάννου τοῦ καλυβίτου. Γερασίμου (Παλλαδᾶ) πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 31¹⁵ τοῦ μηνός (πλὴν τῶν ἑορταζομένων ἁγίων) ἄρχεται ψαλλομένη ἡ Παρακλητικὴ.

2. Ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, ἐὰν ἑορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται αἱ καταβασίαι τῆς ἑορτῆς «Χέρσον ἀβυσοτόκον»· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικὴν» (ξήτει 2 Φεβρ.).

3. Διὰ τὰς μὴ ἑορτασίμους ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§ 1-44.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§ 31-44). Ἀπόστολος παραλειφθεὶς, Κυρ. η' ἐπιστ. (Α' Κορ. α' 10-17)· Εὐαγγέλιον παραλειφθὲν, Κυρ. η' Ματθ. (Μτθ. ιδ' 14-22).

16. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΔ' (τῶν 10 λεπτῶν). Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου. Πευσίππου, Ἐλασίππου, Μεσίππου, Νεονίλλης μαρτύρων († 161-180), Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ Μυτιληναίου. Ἦχος α', ἑωθινὸν α'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἐκ βρέφους τὸν Κύριον*»· κοντάκιον «*Ποθήσας, σοφέ*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ἁγίου 4, Δόξα, τοῦ ἀποστόλου «*Σήμερον ἡμῖν ἡ κρηπίς*», Καὶ νῦν, «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἀποστόλου «*Πάλιν ἡμῖν ὁ θερμὸς προστάτης*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου, πάναγνε*» (Παρακλητική, Σαββάτῳ ἑσπέρας, ἦχος πλ. β').

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, «*Τὴν Ῥώμην μὴ λιπών*», Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς καὶ τῶν τοῦ ἡχοῦ, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιόν ἐστι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α' στιχολογίας τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «*Τοῦ Γαβριήλ*»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (α') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν, καὶ τοῦ Μηναίου ἄνευ τῶν εἰρμῶν ἀπὸ γ' ὥδης τὰ μεσώδια καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «*[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...]* Ἐν νόμον σκιᾶ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ α' ἀναστάσιμον «*Τοῖς μαθηταῖς συνέλθομεν*», τοῦ Μηναίου «*Οὐ σὰρξ καὶ*

αἷμα, Πέτρε σοι» καὶ θεοτοκίον ὅμοιον «Παρθένος παναμώμητος».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «Τοὺς πόνους τοῦ κηρύγματος» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ», β) «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα», Δόξα, τὸ α' ἑωθινὸν «Εἰς τὸ ὄρος τοῖς μαθηταῖς», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Τὴν Ῥώμην μὴ λιπών» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος: Κυρ. κθ' ἐπιστ., «Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῆ» (Κολ. γ' 4-11)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιβ' Λουκᾶ, «Εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινὰ κόμην» (Λκ. ιζ' 12-19).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

17. Δευτέρα. Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 356). Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Βεροίας, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις († 1838).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου», Δόξα, «Τὴν Ῥώμην μὴ λιπών»· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ὡς ἐν τῷ Μηναιῶ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εὐαγγέλιον: τοῦ ὁσίου, Πέμ. δ' ἐβδ. Μτθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30). Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ ὁ τοῦ ἁγίου ἀνὰ 4. Καταβάσαι οἱ εἰρμὸι «Χέρσον ἀβυσσοτόκον».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος: τοῦ ὁσίου, Δεκ. 6, «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις» (Ἐβρ. ιγ' 17-21)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. β' ἐβδ. Λουκᾶ,

«Ἐσθη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. ζ' 17-23). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

18. Τρίτη. † Ἀθανασίου († 373) καὶ Κυρίλλου († 444) πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν»· κοντάκιον «Τοὺς βιοτικοὺς θορύβους».

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εὐαγγέλιον: τὸ τῆς θ. λειτουργίας 13ης Νοεμβρίου, «Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα» (Ἰω. ι' 9-16). Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου «Υγρὰν διοδεύσας» τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ τῶν ἁγίων. Καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος: 18^{ος} Ἰαν., «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ἡμῶν» (Ἐβρ. ιγ' 7-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

19. Τετάρτη. Μακαρίου ὁσίου τοῦ Αἰγυπτίου. Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως· Ἀρσενίου Κερκύρας, Μάρκου ἀρχιεπ. Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ († 23 Ἰουν. 1444), Μακαρίου ὁσ. ἱεροδιακόνου (τοῦ Καλογερά) τοῦ Πατμίου.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§ 1-30). Ἀπόστολος: παραλειφθεῖς, Κυρ. ιβ' ἐπιστ. (Α' Κορ. ιε' 1-11)· Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Κυρ. ιβ' Ματθ. (Μτθ. ιθ' 16-24).

20. Πέμπτη. Εὐθυμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου. Ζαχαρίου νεομάρτυρος τοῦ ἕξ Ἄρτης.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· Εὐαγγέλιον ὄρθρου, Πέμπτης δ' ἑβδ. Μτθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια' 27-30)· κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ τοῦ ὁσίου οἱ δύο· καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος: τοῦ ὁσίου, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτοῦς φῶς»

(Β΄ Κορ. δ΄ 6-15)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. β΄ ἐβδ. Λουκᾶ, «Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (Λκ. ς΄ 17-23)· κοινω-
νικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

- 21. Παρασκευή.** Μαξίμου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ († 662), Νεοφύ-
του μάρτυρος († 305). Πατροκλου καὶ Ἀγνῆς μαρτύρων, Μαξί-
μου ὁσίου τοῦ Γραικοῦ.

Ἀπόστολος: παραλειφθεῖς, Κυρ. ιδ΄ ἐπιστ. (Β΄ Κορ. α΄ 21-
β΄ 4)· Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Κυρ. ιδ΄ Ματθ. (Μτθ. κβ΄ 2-
14).

- 22. Σάββατον.** Τιμοθέου ἀποστόλου († 96), Ἀναστασίου ὁσιο-
μάρτυρος τοῦ Πέρσου († 628).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος»
(βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§ 31-44).
Ἀπόστολος: ἀποστόλου, 22ας Ἰανουαρ. (Β΄ Τιμ. α΄ 3-9)· Εὐ-
αγγέλιον: παραλειφθέν, Κυρ. ις΄ Ματθ. (Μτθ. κε΄ 14-30).

- 23. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΕ΄ (τοῦ τυφλοῦ).** Κλήμεντος ἱερομάρτυρος ἐπι-
σκόπου Ἀγκύρας († 312), Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος († 312), Διο-
νυσίου ὁσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ († 1540). Ἦχος β΄, ἑωθινὸν β΄.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτικά «Χρηστότητα ἐκδιδασχεῖς», Δόξα,
«Ὁ μάρτυς σου, Κύριε»· κοντάκιον «Τὸν θεῖον μαθητήν».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μη-
ναίου 6, Δόξα, τοῦ Μηναιίου «Τὴν τῶν χρόνων τετραχῶς», Καὶ
νῦν, «Παρήλθεν ἡ σιὰ».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναιίου «Τὸν θαυ-
μαστὸν ἐν ἱερεῦσι», Καὶ νῦν, «Ἴδὸν πεπλήρωται» (Παρακλη-
τική, ἦχος α΄, Σάββατον ἑσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα).

Ἀπολυτικά «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, «Κλῆμα ὁσιότη-
τος», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ΄ αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κα-
νὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἑστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ
ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α' στιχολογίας τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (β') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρωμῶν καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου ἄνευ τῶν εἰρωμῶν ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μνηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...]* Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γραμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ β' ἀναστάσιμον «*Τὸν λίθον θεωρήσασαι*», τοῦ Μηναίου «*Ὡς Παῦλος ὁ ἀπόστολος*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «*Ὡς οὐσα καθαρώτατον*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ β' ἑωθινὸν «*Μετὰ μύρων προσελθούσαις*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένην*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§ 64-66).

Εἰσοδικόν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*».

Μετὰ τὴν εἰσοδὸν ἀπολυτικά «*Ὅτε κατήλθες*», «*Κλήμα ὀσιότητος*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος: Κυρ. λα' ἔβδ. ἐπιστ., «*Πιστὸς ὁ λόγος..., ὅτι ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς*» (Α' Τιμ. α' 15-17)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιδ' ἔβδ. Λουκᾶ, «*Ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν τὸν Ἰησοῦν*» (Λκ. ιη' 35-43).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἄξιον ἐστίν*».

Κοινωνικόν «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

24. Δευτέρα. Ξένης όσίας (ε΄ αϊ.). Βαβύλα ιερομάρτυρος (γ΄ αϊ.), Φίλωνος επισκόπου Καρπασίας του θαυματουργού, Νεοφύτου όσιου του εν Κύπρω.

Διά τας εν καθημερινή ακολουθίας μετά Παρακλητικής βλέπε εμπροσθεν εις τας γενικάς τυπικάς διατάξεις (§§ 1-30). Άπόστολος: παραλειφθείς, Κυρ. ιη΄ επιστ. (Β΄ Κορ. θ΄ 6-11). Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Κυρ. α΄ Λουκᾶ (Λκ. ε΄ 1-11).

25. Τρίτη. † Γρηγορίου αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως του Θεολόγου (Ναζιανζηνού) († 390).

Ἡ ακολουθία ψάλλεται κατά την διάταξιν του Μηναίου.

Εἰς τὸν ἔσπερινὸν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν σιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εὐαγγέλιον: 13 Νοεμ., «*Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος*» (Ἰω. ι΄ 1-9). Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ δύο τοῦ ἱεράρχου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*». Εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν αἰῶν «*Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις*»* (Παρακλ. ἦχος α΄, Δευτέρα ἔσπερας).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*». Άπόστολος: του ἱεράρχου, 13 Νοεμ., «*Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς*» (Ἐβρ. ζ΄ 26-η΄ 2). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα*» (Ἰω. ι΄ 9-16). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

26. Τετάρτη. Ξενοφώντος όσιου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ († ς΄ αϊ.)· Κλήμεντος όσιου του Ἀθηναίου († 1111).

Άπόστολος: παραλειφθείς, Κυρ. κε΄ επιστ. (Ἐφεσ. δ΄ 1-7). Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Κυρ. θ΄ Λουκᾶ (Λκ. ιβ΄ 16-21).

27. Πέμπτη. † Ἰωάννου του Χρυσοστόμου, αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (ἀνακομιδὴ λειψάνου ἐν ἔτει 438). Μαρκιανῆς βασιλίσης.

* Ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα σύντομα θεοτοκία, ψαλλόμενα συνήθως εἰς τὸ Καὶ νῦν ἐν μνήμαις ἑορταζομένων ἁγίων, δὲν ὑπάρχουν πλήρη εἰς ὠρισμένας ἐκδόσεις Μηναιῶν, πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ψαλλόντων παρατίθενται εἰς τὰς εμπροσθεν σελίδας του ἀνά χεῖρας τόμου μετὰ τὰς γενικὰς τυπικάς διατάξεις.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ τάξιν.

Εἰς τὸν ἔσπερινόν ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἐλλείποντα στιχηρὰ ζήτηι εἰς τὴν 13^{ην} Νοεμ., λέγονται δὲ εἰς τὸ μεσονυκτικόν.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εὐαγγέλιον: 13 Νοεμ., «*Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος*» (Ἰω. ι' 1-9). Κανόνες, οἱ ἐν τῷ Μηναιῷ τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ ἁγίου. Καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*». Ἀπόστολος τοῦ ἱεράρχου, 13 Νοεμ., «*Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς*» (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 13 Νοεμ., «*Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

28. Παρασκευή. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου († 373). Παλλαδίου ὀσίου (δ' αἰ.), Χάριτος μάρτυρος.

Ἀπόστολος: παραλειφθεῖς, Κυρ. ζ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιε' 1-7)· Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Δευτ. δ' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ια' 2-15).

29. Σάββατον. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου († 107).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «*Θεὸς Κύριος*» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§ 31-44). Ἀπόστολος: παραλειφθεῖς, Κυρ. θ' ἐπιστ. (Α' Κορ. γ' 9-17)· Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Πέμ. θ' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. κ' 17-28).

30. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΣ'. † Τῶν τριῶν ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἴππολύτου ἱερομάρτυρος· ἀνάμνησις τῆς ἐν Τήνῳ εὐρέσεως τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου (1823)· Αὔρας (τῆς καὶ Χρυσῆς) μάρτυρος. Ἦχος γ', ἑωθινὸν γ' (τυπικὸν 30ῆς Ἰανουαρίου §§ 4-6).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Καὶ τρόπων μέτοχος*»· κοντάκιον «*Ἐξ ἑώας σήμερον ἐξανατείλας*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ τοῦ Μηναίου 4 εἰς 6, Δόξα, τῶν ἁγίων «Τὰς μυστικὰς σήμερον», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν ἁγίων «Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁμαρτῶν», Καὶ νῦν, «Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις» (Παρακλητική, ἦχος πλ. α', Σάβ. ἑσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, «Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας», Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοι».

Σημείωσις. Κατὰ τὸ μηναιὸν, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἱερομάρτυρος Ἰπολύτου ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείκνοις.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῶν ἁγίων, τὰ τριαδικὰ «Ἐξίόν ἐστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον τῶν ἁγίων «Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῆς α' στιχολογίας (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν»)· εἶτα τὰ ἀναστάσιμα τῆς β' στιχολογίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν· εἶτα τὰ μετὰ τὸν πολυέλεον καθίσματα τῶν ἁγίων «Οἱ σοφοὶ διδάσκαλοι», Δόξα, «Ἐορτάζει σήμερον», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Προστασία ἄμαχ». Εὐλογητάρια (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.). Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ οἱ δύο τῶν ἁγίων ἄνευ εἰρμῶν (ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ κανὼν τῆς Θεοτόκου καταλιμπάνεται)· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ εἶτα τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου μετὰ

τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον τῶν ἀγίων μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· εἶτα «*Τὴν τιμιωτέραν*» εἰς ἧχον γ' εἰρμολογικόν, ἀκολούθως ἢ θ' ὠδὴ τοῦ ἀναστασίμου κανόνος* τῆς Παρακλητικῆς εἰς 4 καὶ ἐν συνεχείᾳ ἢ θ' ὠδὴ τῶν δύο κανόνων τῶν ἀγίων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων· ἐν τέλει ὁ εἰρμὸς «*[Θεοτόκε ἢ ἐλπὶς...]* Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ γ' ἀναστάσιμον «*Ὅτι Χριστὸς ἐγγήγερται*», τὰ 2 τῶν ἀγίων καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν ἀγίων προσόμοια 4 μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «*Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν*», β) «*Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσοί σου ἀγαλλιάσονται*», Δόξα, τῶν ἀ γ ί ω ν «*Σήμερον αἱ ψυχαὶ τῶν γηγενῶν*», Καὶ νῦν, «*Ἐπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἧχου καὶ 4 τροπάρια ἐκ τῆς ς' ὠδῆς τοῦ α' κανόνος τῶν ἀγίων].

Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν ἀπολυτικά «*Εὐφραινέσθω*», «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους*» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς 30ῆς Ἰανουαρίου (ζῆτει ἐν τῷ Μηνολογίῳ). Ἀπόστολος τῶν ἱεραρχῶν, 18^{ης} Ἰαν., «*Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ἡμῶν*» (Ἐβρ. γ' 7-16)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, 30^{ης} Ἰαν., «*Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου*» (Μτθ. ε' 14-19).

* Τὸ Τ.Μ.Ε. σημειώνει τὸν ἐν τῷ Μηναίῳ κανόνα τῆς Θεοτόκου (30 Ἰαν. § 4), ἀλλὰ ἐν Κυριακῇ ὁ κανὼν αὐτῆς ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀναστασίμου, ὅπως ἐπίσης ὀρίζει τὸ αὐτὸ Τ.Μ.Ε. εἰς 25 Ἰαν. § 3, εἰς ἣν διάταξιν παραπέμπει καὶ διὰ τὴν ἀκολουθητέαν τάξιν τῆς σήμερον.

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ἀποστολικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· «Εἰδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

31. Δευτέρα. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων († 311). Τῶν ἐν Κορίνθῳ ἕξ μαρτύρων († 251), Ἡλία (Ἀρδούνη) νεομάρτυρος τοῦ ἐν Καλαμάτα († 1685), Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ († 1877).

Ἀπόστολος: παραλειφθεῖς, Κυρ. λβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. δ' 9-15)· Εὐαγγέλιον: παραλειφθέν, Κυρ. ιε' Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 1-10).